

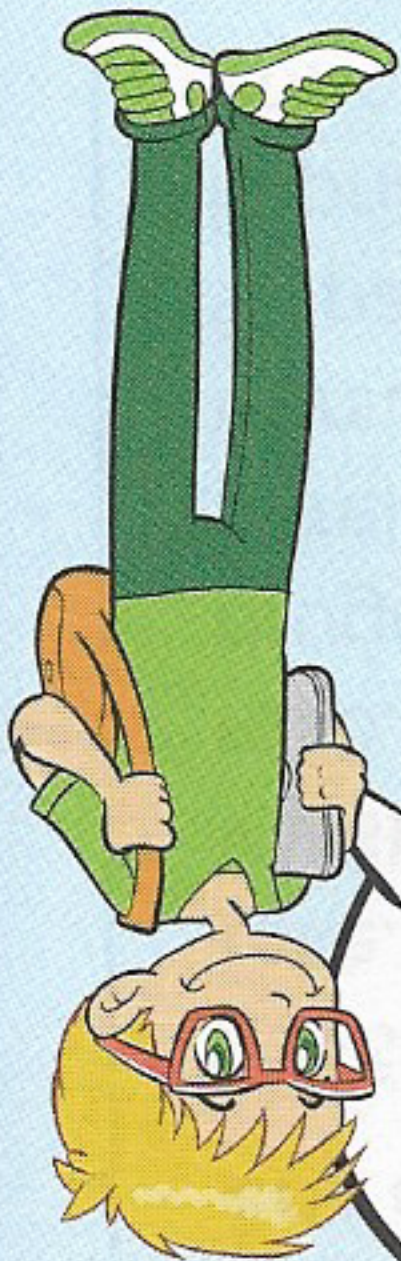
S čutili sprejemam dražljaje iz okolice

Kako spoznavas svet okoli sebe? Gledaš, poslušas, vohaš, okušaš in tipaš. Oči, ušesa, nos, jezik in koža so glavni organi zaznavanja – čutila. Različne čutnice sprejemajo različne dražljaje. Ti se po živčnih vlaknih prenesejo do središč v možganih, kjer se prevedejo in obdelajo v sporočilo.

Uf ... zdaj pa res vse vem!

Sveda, oči, jezik in ušesa so na glavi samo za okras. Neka!, kar zapolni laniče lobanje.

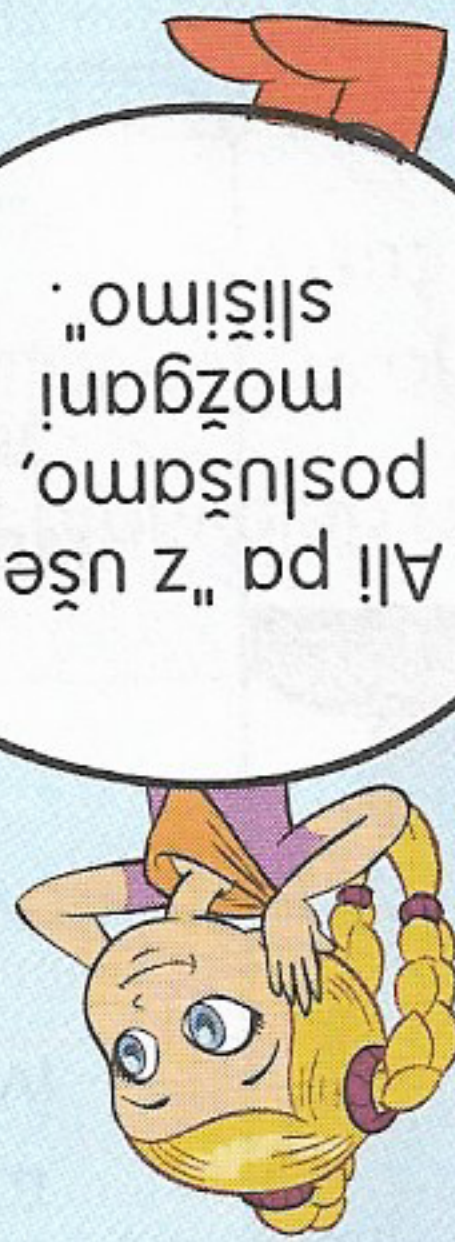

Oh, Filip, me prav zanima, kako bi brez njih.

Tudi "z jezikom okušamo, z možgani okusimo".

Ali pa "z ušesi poslušamo, z možgani slišimo".

E!, a ti razumeš tole: "z očmi gledamo, z možgani vidimo"?

Kako vidimo?

Očesi sta kot kroglici, na kateri so pritrjene mišice, ki omogočajo obračanje v različne smeri. Spredej sta zaščiteni z vekami, solze pa ju ves čas vlažijo.

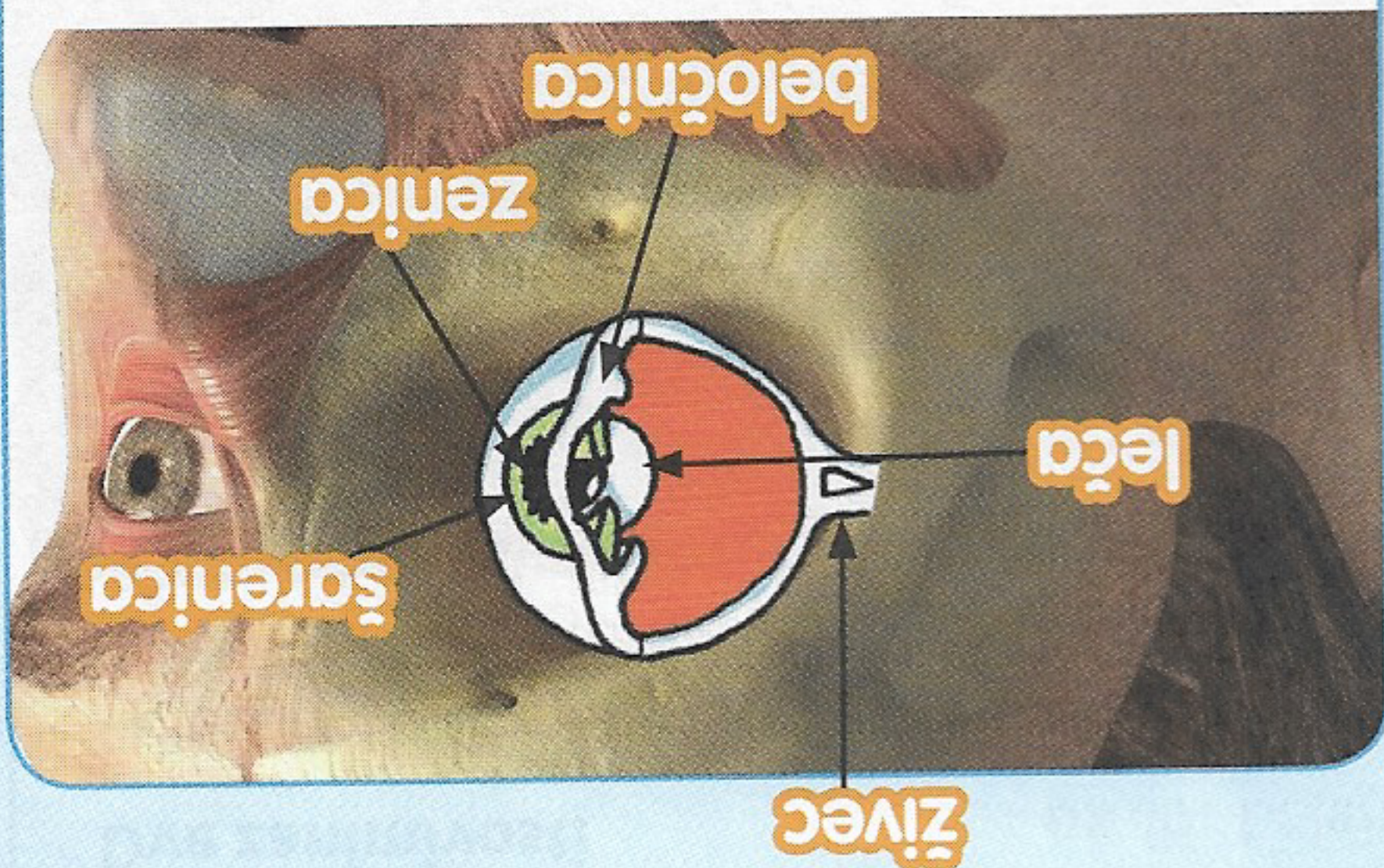
Oči varujejo tudi trepalnice in obrvi. Pri očesu je dražljaj svetloba, sporočilo pa je slika, ki nastane v možganih.

Svetloba iz okolice pride v oko skozi zenico. **Zenica** je odprtina v očesu, ki svetlobo skozi **lečo** prepušča v notranjost očesa. Na notranji strani očesa nastane **pomanjšana in obrnjena slika**. Svetloba vzdraži čutnice, ki dražljaj pošljejo po **vidnem žvrcu naprej do možganov**. Ker imamo dvojne oči, dobijo možgani dve sliki, zato vidimo globinsko.

Slepi ne vidijo, slabovidni pa vidijo slabo.

Schema človeškega očesa na modelu človeka

Schema prečnega prereza očesa

